

помощь, ала баталионитѣ пристигнаха едва слѣдъ третия бой, когато обкръжението бѣше вече почнало. Бѣше вече късно да се мисли за прѣвземането на Ловечъ, който градъ Руситѣ имаха врѣме да укрѣпятъ и гдѣто се бѣха установили солидно. Вмѣсто това, можяха да се направятъ опити за прѣмахването на блокадата, за вкарването въ Плѣвенъ на провианти и муниции и за възстановление прѣкъснатитѣ съ тила сношения¹⁾. Орхание бѣше избранъ за пунктъ на съсредоточение и за операционна база на тѣзи войски. Тѣ бѣха събрани тамъ на отдѣлни части и постепенно, безъ да бѣде назначенъ нѣкой генералъ за тѣхенъ началникъ. Прѣкъсването сношенията съ Плѣвенъ не даде възможность да се иска съвѣта на Османъ-паша върху организацията и направлението, което трѣбваше да имъ се

1) На 6 септември, т. е. въ надвѣчерieto на 3-я бой, Османъ-паша бѣ телеграфиралъ въ Цариградъ за атаката, която Руситѣ се готвяха да направятъ. Ако обѣщанитѣ подкрѣпления се бѣха намѣрили въ туй врѣме събрани въ Орхание, тѣ биха могли въ три дена да се приготвятъ за походъ и биха могли да трѣгнатъ на 9-и, тѣй че, безъ да иматъ нужда да прибѣгватъ къмъ форсировани маршове, щѣха да стигнатъ въ Плѣвенъ на 12-и заранѣта. Ако да бѣха били готови даже и въ София, тѣ биха могли да стигнатъ за два дена въ Орхание, понеже между София и послѣдния градъ има прѣкрасно шосе, а отъ Орхание до Плѣвенъ биха могли да додѣтъ за 3 до 4 дни най-много, като смѣтаме и прѣпятствията, що биха могли да срѣщнатъ по пътя. Тѣ щяха да стигнатъ най-късно на другия день слѣдъ разбиването на Руситѣ, а това би дало възможность на Османъ-паша да се възползува отъ побѣдата си.